

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.464 van 23 december 1997
in de zaak A. 75.766/VII-15.949.**

In zake : de v.z.w. SYNDICAAT VAN VLAAMSE HUISARTSEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. VERLOOY,
kantoor houdende te KESSEL-LO,
Kapellekensweg 10

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Sociale Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat P. VERLOOY op 20 september 1997 namens de v.z.w. SYNDICAAT VAN VLAAMSE HUISARTSEN heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "artikel 1, § 1, A, 1° van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 tot vaststelling van de regels voor de medische verkiezingen zoals bedoeld in artikel 211, § 1, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 december 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. VERLOOY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat B. VAN HYFTE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat deze gegevens als volgt kunnen worden samengevat :

1.1 De verzoekende partij werd opgericht op 24 februari 1995 en heeft luidens artikel 3 van haar statuten tot doel "de belangen van de Vlaamse Huisartsen te behartigen".

1.2. Artikel 211, § 1, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 -hierna de gecoördineerde ZIV-wet genoemd- zoals vervangen door artikel 123 van de wet van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen luidt als volgt :

"Art. 211. § 1. Overeenkomstig de door de Koning vastgestelde modaliteiten organiseert het Instituut om de vier jaar verkiezingen op basis van welke de

vertegenwoordiging van de representatieve beroepsorganisaties van de geneesheren wordt geregeld in de door de Koning aangeduide organen van het Instituut.

De verkiezingen zijn geheim en geschieden volgens het kiessysteem van evenredige vertegenwoordiging. De eerste verkiezingen hebben plaats op uiterlijk 30 juni 1997.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden waaraan de beroepsorganisaties van de geneesheren moeten voldoen om als representatief erkend te worden. Daarenboven bepaalt Hij voor elk orgaan de verhouding van de algemeen-geneeskundigen en de geneesheren-specialisten, inzonderheid rekening houdend met de opdracht van dat orgaan".

1.3. Ter uitvoering van die bepaling werd het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 genomen tot vaststelling van de regels voor de medische verkiezingen zoals bedoeld in artikel 211, § 1, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

1.4. Artikel 1, § 1, A, 1°, van dit besluit, dat met de thans voorliggende vordering tot schorsing wordt bestreden, luidt als volgt :

"Artikel 1. §1. Om als representatief te worden erkend zoals bedoeld in artikel 211, §1, derde lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 moeten de beroepsorganisaties van de geneesheren voldoen aan de volgende voorwaarden :

A.I° statutair de verdediging van de beroepsbelangen van tegelijk de algemeen geneeskundigen en de geneesheren-specialisten tot hoofddoel hebben".

2. Over de grondvoorwaarden voor de schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij als enig middel aanvoert wat volgt :

"Enig middel, ontleend aan de schending van het beginsel van vertegenwoordiging van minderheden (artikel 50, § 2, eerste lid van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994);

doordat als voorwaarde om als representatief erkend te worden zoals bedoeld in artikel 211, § 1, derde lid van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, wordt gesteld dat de beroepsorganisatie van de geneesheren statutair de verdediging van de beroepsbelangen van tegelijk de algemeen geneeskundigen en de geneesheren-specialisten tot hoofddoel moet hebben;

terwijl de Raad van State vroeger reeds heeft geoordeeld dat de weigering een beroepsorganisatie als representatief te erkennen om de enkele reden dat zij zich uitsluitend richt tot de omnipractici, strijdig is met het principe van de vertegenwoordiging van eventuele minderheden zoals (destijds) bepaald in de artikelen 7, 11 en 34 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, welke vertegenwoordiging van minderheden thans ook is voorzien in artikel 50, § 2, eerste lid van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994;

Dat in casu de overheid zich blijkbaar niet stoort aan de vaste rechtspraak van de Raad van State, welke zij gewoon naast zich neerlegt;

Arrest nr. 16.707 van 13 november 1974; Arrest nr. 16.418 van 15 mei 1974; Arrest nr. 16.856 en

16.857 van 5 februari 1975; Arrest nr. 20.678/VII-1584 en 20.6083-VII-1587 van 30 juni 1977".

2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar nadeelbeschrijving betoogt dat, vermits zij niet voldoet aan de bestreden bepaling, zij niet zal toegelaten worden deel te nemen aan de op til zijnde geneeskundige verkiezingen; dat zij in haar enig middel samengevat niet meer stelt dan dat de in die bepaling neergelegde voorwaarde om als representatief te worden erkend strijdig is met "het beginsel van vertegenwoordiging van minderheden" zoals dat -althans volgens de verzoekende partij - zou zijn verwoord of kunnen worden afgeleid uit artikel 50, § 2, eerste lid, van de voormelde gecoördineerde ZIV-wet van 14 juli 1994; dat de verzoekende partij ter ondersteuning van dat middel voorts verwijst naar rechtspraak van de Raad van State waaruit zou moeten worden afgeleid dat daarin de voormelde voorwaarde reeds strijdig bevonden is met het "principe van de vertegenwoordiging van eventuele minderheden zoals destijds bepaald in de artikelen 7, 11 en 34 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering";

2.3.2. Overwegende dat artikel 50, § 2, van de gecoördineerde ZIV-wet luidt als volgt :

"Bij de vertegenwoordiging van het geneesherenkorps en van de tandheelkundigen in de Nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen en in de Nationale commissie tandheelkundigen-ziekenfondsen wordt rekening gehouden met de eventuele minderheden. De vertegenwoordiging van de verzekeringsinstellingen waarborgt voor elke instelling minstens één afgevaardigde";

dat uit deze bepaling niet meteen kan worden afgeleid dat zij het beginsel bevat, waarvan de verzoekende partij de schending aanvoert; dat luidens de aangehaalde bepaling immers, wat de geneesheren betreft, enkel rekening moet worden gehouden met eventuele minderheden

in de Nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen; dat de verzoekende partij geen enkel argument aanbrengt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat deze bescherming ook zou gelden voor de vertegenwoordiging van de geneesheren in andere organen van het Instituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering waarin geneesheren vertegenwoordigd zijn; dat nochtans het koninklijk besluit waarvan met de voorliggende vordering het artikel 1, § 1, A, 1°, wordt bestreden, luidens zijn artikel 6 niet enkel van toepassing is op de mandaten van de vertegenwoordigers van de beroepsorganisaties van geneesheren in de Nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen, maar eveneens op zulke mandaten in een groot aantal andere raden, commissies en comités binnen de Dienst voor geneeskundige verzorging en de Dienst voor geneeskundige controle;

2.3.3. Overwegende voorts dat op het eerste gezicht niet lijkt te moeten worden aangenomen dat op grond van het bestreden representativiteitscriterium "minderheden" steeds worden uitgesloten : mocht immers een organisatie zowel algemeen geneeskundigen als geneesheren-specialisten vertegenwoordigen, maar in zulke verhouding dat deze organisatie als geheel een minderheid van de geneesheren vertegenwoordigt, dan lijkt zulke vereniging op grond van het gewraakte criterium niet te kunnen worden uitgesloten van de erkenning als representatieve beroepsorganisatie; dat anderzijds de bestreden bepaling wel een beletsel zou kunnen vormen om een organisatie te erkennen die niet beoogt geneesheren-specialisten te vertegenwoordigen maar over een zeer ruime aanhang onder algemeen geneeskundigen beschikt -die bij veronderstelling zelfs alle Vlaamse huisartsen zou vertegenwoordigen- en die dus niet meer zou kunnen worden beschouwd als de vertegenwoordigster van een minderheid;

2.3.4. Overwegende ten slotte dat de door de verzoekende partij aangevoerde arresten van de Raad van

State geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen aangezien zij van geen doorslaggevend belang lijken te zijn voor de beoordeling van het middel en wel om de volgende redenen :

1. In het arrest nr. 16.707 van 13 november 1974 verwees de Raad van State naar de tekst van het toenmalig artikel 34, § 2, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, hierna de ZIV-wet genoemd luidens welke bepaling bij de samenstelling van de Nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen bij de vertegenwoordiging van het geneesherenkorps "rekening (wordt) gehouden met de eventuele minderheden". Die bepaling is vergelijkbaar met het huidig artikel 50, § 2, van de gecoördineerde ZIV-wet van 14 juli 1994. Op grond van die bepaling en de voorbereidende werken van deze en andere bepalingen was de Raad van State van oordeel dat "de wetgever in een zo ruim mogelijke vertegenwoordiging van de beroepsorganisaties van het geneesherenkorps heeft willen voorzien" en dat de omstandigheid dat een beroepsorganisatie geen geneesheren-specialisten onder haar leden telt een "reden van uitsluiting" is die "geen steun vindt in de aangehaalde wetgeving".

Na dat arrest is de wetgeving echter geëvolueerd. Met de wet van 8 december 1977 werd artikel 147bis van de toenmalige ZIV-wet van 9 augustus 1963 (thans artikel 211 van de gecoördineerde ZIV-wet van 14 juli 1994), dat opnieuw was ingevoegd door de wet van 23 december 1974, vervangen door de volgende bepaling :

"Art. 147bis, §1. Om als representatief te worden erkend, moeten de beroepsorganisaties van het geneesherenkorps voldoen aan de volgende voorwaarden :
1° De verdediging van de beroepsbelangen van tegelijk de geneesheren-specialisten en de algemeen geneeskundigen tot hoofddoel hebben. (...)"

Door artikel 123 van de wet van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen werd artikel 211 van de gecoördineerde ZIV-wet van 14 juli 1994 vervangen door de hoger aangehaalde en thans geldende bepaling. Bij de voorbereidende besprekingen van die bepaling, tijdens de bespreking in de commissie voor sociale zaken (Gedr. St., Kamer, 1995-1996, nr. 352/11, 60) verklaarde de Minister van Sociale Zaken dat de nadere regelen betreffende de medische verkiezingen en de voorwaarden waaraan de beroepsorganisaties van geneesheren moeten voldoen om als representatieve organisatie te worden erkend, bij koninklijk besluit zouden worden bepaald. De minister bracht haar verbintenissen in herinnering die zij tijdens haar inleidende uiteenzetting bij het wetsontwerp op zich had genomen, onder andere met de leden van de commissie een debat aangaan over het koninklijk uitvoeringsbesluit. Uit de notulen van de vergadering van de commissie voor sociale zaken van 10 juni 1997 (stuk 1 van het administratief dossier) blijkt dat, na een gedachtenwisseling omtrent het ontwerp van uitvoeringsbesluit van voormeld artikel 211, de minister onder meer verklaarde :

"Anderzijds zullen problemen als echelonnering, samenwerking en verhoudingen tussen huisartsen en specialisten niet kunnen worden opgelost met organisaties die uitsluitend hun eigen belangen of zelfs uitsluitend een belang van een bepaald gewest of subgewest verdedigen".

Uit wat voorafgaat lijkt te kunnen worden afgeleid dat zowel de voorbereiding van de vigerende wettekst en de beleidsinzichten van de minister, die thans wat de representativiteit betreft expliciet lijken, niet zonder meer gelijkgeschakeld kunnen worden met de beleidsinzichten die golden ten tijde van de goedkeuring van het toenmalig artikel 34, § 2, van de ZIV-wet van 9 augustus 1963. Die vaststelling volstaat om in een kort geding de loutere verwijzing, door de verzoekende partij, naar het voormeld arrest nr.16.707,

en het daarin vervatte oordeel, niet voldoende te achten om het ernstig karakter van het middel te staven.

2. Noch het arrest nr. 16.418 van 15 mei 1974, evenmin als de arresten nrs. 16.856 en 16.857 van 5 februari 1975 betreffen het toenmalig artikel 34, § 2, van de ZIV-wet van 9 augustus 1963.

3. Het "arrest nr. 20.678/VII-1584 en 20.6083/VII-1587 van 30 juni 1997" -wellicht wordt hiermee het arrest nr. 17.751 van 30 juni 1976 bedoeld inzake A. 20.678/VII-1584 en A. 20.683/VII-1587- lijkt eveneens te zijn achterhaald door de hierboven onder nr. 1 vermelde wet van 8 december 1977.

2.3.5. Overwegende dat hetgeen voorafgaat, samengevat, inhoudt dat het beginsel van bescherming der minderheden, mocht het al in het in het middel aangevoerde artikel 50, § 2, vervat zijn, hetgeen op zich al niet wordt aangetoond, niet op algemene wijze geschonden lijkt te worden door het aangevochten representativiteitscriterium; dat deze vaststellingen met zich meebrengen dat het middel niet ernstig is; dat aan de eerste van de door artikel 17 cumulatief opgelegde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig december 1900 zevenennegentig, door :

de HH. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.